

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Învierii Domnului

Duhul învierii este cuvântul Meu peste pământ, și Mă fac iarăși acum prin el praznic de înviere peste cei duioși după Mine, așa cum Eu duios sunt după ei.

O, te cuprind în cuvântul Meu, în duhul învierii, popor al cuvântului Meu de azi! Tu ești lucrarea Mea cea de azi, pe care o am de lucrat de la Tatăl pe pământ acum, și prin tine cuprind în duh de înviere neamul român, căci sunt duios după el, și am pe vatra lui făclia Mea, și fericiți cei ce iubesc lumina, că aceia văd de departe și de aproape făclia Mea și stau sub binecuvântarea ei și o au pe ea mângâiere lor în durerile și în bucuriile lor în vremea aceasta, și o caută pe ea când întunericul cel răufăcător lovește în ei să-i frângă, dar ei umblă în lumină și biruiesc cu ea întunericul cel dușman pe Mine și pe ei, și așa biruiesc cei credincioși, cei duioși după Mine, așa cum Eu sunt după ei. Amin.

Eu Însumi binecuvintez pe cei binecredincioși cuvântului Meu cel de azi și rostesc peste ei salutul învierii Mele: „*Hristos a înviat!*“. O, prin câtă durere, prin câtă suferință de la necredința în Mine a celor care M-au doborât prin răstignire pe cruce, o, prin câtă jale am străbătut până ce am trecut prin moarte ca să fie apoi învierea Mea dintre cei morți! Am iubit calea crucii pe pământ, și pe altă cale n-am călătorit. Am venit de la Tatăl pentru viață sub cruce între oameni și am spus omului că dacă voiește cu Mine și ca Mine, să se lepede de sine, să nu se mai gândească la sine dacă voiește cu Mine, că altfel el nu poate să-L iubească pe Dumnezeu, Care este viața omului, iar viața este sub cruce dacă este, fiindcă ea nu se poate păstra viață decât sub cruce, iar cei de sub cruce sunt cei ce iubesc ca Dumnezeu pe pământ, și apoi în cer.

Hristos a înviat, poporul Meu! Mă fac în mijlocul tău duhul învierii și Mă dau spre viață celor ce nu iubesc moartea. Cei ce iubesc moartea nu știu și nu vor ști ce este învierea, atâta timp cât ei sunt morți față de Dumnezeu și vii cu păcatul și departe de Dumnezeu pe pământ. O, departe, departe de Mine este omul! Nu-i vine pe inimă și pe limbă fața Mea cea veșnică, și care cuprinde totul și care se înțelege din fapte de către cei ce se deschid ca să vadă pe Dumnezeu.

O, departe ești de Mine, omule, departe de calea Mea! Calea Mea este crucea, dar tu te dai vieții amăgitoare pe pământ și Mă dai pe Mine din viața ta, iar când te prinde durerea vieții tale sub ea tu tot sub cruce ajungi, oricât ai fugi tu de calea cea cu suferință pe ea, de viața cea trăită frumos, ca Dumnezeu, și care se descoperă prin înviere, iar învierea este numai după suferință, și nu iubesc învierea cei ce disprețuiesc suferința.

O, departe ești de Mine, omule fără cale cu spini pe ea! Nu Mă poți găsi decât pe calea durerii și a suferinței dacă Mă voiești cu tine. Când Eu te întâlnesc în cale cu calea Mea cea cu suferință, Eu îți ies ție în cale cu calea Mea ca să Mă cunoști, căci pe altă cale tu nu Mă poți întâlni, dar dacă tu nu știi să vezi și să simți și să te înduioșezi pentru Mine și pentru tine, tu pierzi atunci bucuria învierii și nu înviezi, și rămâi pe mai departe pe calea cea cu flori și cu bucurii trecătoare și te îmbeți pe mai departe cu simțămintele ei, care se ofilesc odată cu tine și prin care nu-ți strângi decât lacrimi și păreri de rău la sfârșitul tău. O, vezi de ce-ți ies Eu în cale cu calea Mea? Eu vreau să-ți dau bucuria învierii, omule! Nu este bucurie mai mare ca și cea de după durere, și aceea este înviere, dar vai celui ce nu știe să înțeleagă așa și să prețuiască chemările Mele și să-Mi răspundă cu recunoștință când Eu îl ridic ca să fie el apoi și să rămână pentru înviere!

O, fii ai oamenilor, dacă Eu, Domnul, vă ies în cale cu ridicarea din suferința și din lacrimile voastre cele de la depărtarea voastră de Mine, o, înțelegeți, fiilor, duhul iubirii cea de la Mine vouă, și pentru care rămâneți îndatorați apoi Celui ce vă iubește atât și vă strigă la înviere! Sfârșitul unei suferințe este învierea, și nu este înviere decât prin suferință și după suferință. O,

nu e bine să disprețuiți suferința și să vă mâhniți pentru ea și să-Mi cereți scăparea din ea, ci e bine să așteptați cu credincioșie și cu răbdare învierea, fiilor. O, dacă iubiți Paștile Domnului, învățați de la sfinți și de la părinți cum să iubiți și cum să prăznuiți învierea Mea! Fiți destoinici cu înțelepciunea, că întunericul de pe pământ mănâncă lumina din voi ca să nu mai vedeți, dar Eu am venit ca să dau vedere celor ce nu văd și să le-o iau pe a celor ce zic că văd, că mare stricăciune este peste cei ce văd, că n-au ce să vadă pe pământ, decât moartea de pe el, și, iarăși, mare binecuvântare este peste cei orbi pentru cele de pe pământ, că aceia văd pe cele ce sunt și nu trec, ci rămân, așa cum Eu rămân, și sunt fără de sfârșit.

O, învățați de la Mine ce este viața, ce este învierea, fii ai oamenilor! Nu fiți fără de pricepere pentru cele de sus cu oamenii! Nu fiți nepăsători pentru înviere! Eu pe mulți i-am tras din bucuriile trecătoare ale vieții care trece și se sfârșește aici, și i-am așezat sub cruce, vrând-nevrând ei aceasta, dar Eu, Domnul, sunt iubirea cea pentru om și dau să-i pregătesc prin suferință înviere lui, și îl ajut să moară față de viața care trece și nu rămâne, și îl ajut să stea sub cruce, sub viață fără de moarte, fără de păcat, așa cum numai crucea vieții poate să împlinească în om, și apoi prin cruce învierea, așa cum Eu v-am arătat să lucrați și să iubiți și să semnați cu Mine în suferință și în înviere, căci cei ce nu seamănă cu Mine nu sunt ai Mei pe pământ, ci sunt ai lumii, și vrednici sunt să fie ai ei, căci pe ea o iubesc pentru ei, iar Eu sunt pentru cei ce iubesc învierea, așa cum Eu am iubit-o pe ea, prin multă, multă suferință, iubire și răbdare, și acestea au ca plată învierea. Amin.

În toate suferințele și durerile, numai una, o, numai una este de partea învierii, și aceea este cea pentru calea Mea, cea pentru numele Meu, și fericiți sunt cei ce sunt duruți așa pe pământ, pentru Mine suferind ei și pentru calea Mea cu ei, și fericiți sunt și vor fi ei, și învierea este plata lor! Cel ce vine după Mine lepădându-se de sine pentru viață sub cruce, acela este cel ce înviază și nu mai moare apoi, căci crucea îl ține pe ea și sub ea, și crucea este înviere, și nu este cruce decât pe calea cu Mine, și nu este suferință plătită, decât pe calea Mea. Amin.

O, de două mii de ani nu știe omul să petreacă după plăcerea Mea praznicul Învierii Mele. Nu merită omul bucurie, căci este păcătos. Ar trebui să înveți, omule. Tu nu știi să petreci spre bucuria Mea și nu a ta amintirea Învierii Mele. O, îți trebuie umilință cerească, nu omenească, și îți trebuie dragoste pentru umilință, și așa ar fi să știi să petreci tu praznicul Învierii Mele. Adu-ți aminte de păcătoșii care se târau după Mine ca să le dau lor vindecare și izbăvire de sub crucea vieții lor, că veneau cu credință și cu umilință pe urma Mea și strigau și se rugau cu umilință să le fac bine, așa cum ar trebui să faci și tu pe urma Mea, iar Eu le făceam lor așa cum ei cu umilință Îmi cereau. O, iată de ce nu te vindeci tu și de ce nu primești când ceri! Nu ceri cu umilință și cu promisiune pentru calea ta cu Mine apoi. O, tu nu ești meritos, căci ești păcătos, fiindcă păcatul te biruiește, iar Eu nu pot să te biruiesc și să te scap de păcat dacă tu nu vrei. Nu te mira de ce nu-ți vine vindecare când Îmi ceri, dacă nu știi cu umilință apoi să rămâi de partea învierii. O, Eu am fost Dumnezeu din Dumnezeu când am venit pe pământ între oameni, și Mă rugam umilit ca un Fiu Tatălui în toate încercările Mele, iar când a fost să mor pentru ca să înviez după trei zile M-am temut de ceasul cel greu și I-am spus cu mare umilință Tatălui: *«Dacă voiești, Tată, să treacă de la Mine paharul acesta greu, dar facă-se voia Ta și nu a Mea»*. Umlința Mea Mi-a fost rugăciune, iar rugăciunea Mi-a fost umilință, și așa am stat înaintea Tatălui Savaot și n-am stat cum am voit Eu, ci cum a voit El am stat, și M-am făcut Învățător întru toate pentru tine, omule, și așa ți-am arătat cum să fii și cum să faci și cum să stai înaintea lui Dumnezeu, căci tu ești păcătos și îți trebuie mare, mare umilință ca să mori păcatului și ca să înviezi de partea Mea apoi, ca să pot Eu să te ajut apoi după dreptate, și să-ți aducă rod ceresc ajutorul Meu ție. Sunt șapte mii de ani de când omul face răul pe față și pe ascuns, dar deprinderea lui este să facă răul pe ascuns. O, cel ce se iubește pe sine acela se ascunde pentru răul pe care-l săvârșește, și mai ales face aceasta cel cunoscut a fi pe calea Mea cu omul. Cel ce caută din duhul iubirii de sine să săvârșească răul, călcând poruncile vieții, acela se ascunde de Cel ce-l vede și îl poate opri pe el

de la răul pe care vrea sau poate să-l facă, iar când el găsește prilej, săvârșește răul în ascuns și se scrie cu el înaintea lui Dumnezeu.

O, e bine să stea sub veghe omul, că este slab, săracul, și îi trebuie înger mereu, mereu. Când el dă să iasă de sub înger, de sub cel care-l vede, el făptuiește răul apoi. Așa a făcut Adam, așa a făcut Cain, așa au făcut toți cei care au căutat să facă răul și călcarea poruncilor vieții, și unii s-au umilit apoi, iar alții nu, și au rămas pe mai departe să facă răul. Iată, îi trebuie înviere omului și îi trebuie învățator pentru înviere. O, pune, omule, pune, tată, pe cineva peste tine ca să te vadă și să te oprească de la rău, căci tu ești slab și îți trebuie ajutor ca să nu faci răul. Vreau să te văd că iubești lumina, tată. Cei ce au săvârșit răul n-au iubit lumina, căci s-au ascuns să săvârșească răul, iar pedeapsa cea pentru rău i-a învederat pe ei apoi. O, nu-ți mai strânge pedeapsă, omule nevegheat! Ești prea stăpân pe tine, tată! Ești fără de veghe peste tine! O, intră sub veghe, tată, intră sub îngeri, fiule, căci vai celui fără de înger și vai celui slab de înger și care își slăbește îngerușul cel pus peste el de la Mine! Eu am fost Dumnezeu adevărat, și am stat sub veghe cât a fost să stau pe pământ cu oamenii, și am ascultat ca un Fiu de mama Lui, și am ascultat tot așa și de Tatăl ceresc, Tatăl Meu, pentru toate cele ce aveam de împlinit de la El pe pământ. Așa te învăț Eu și pe tine viața, omule care voiești să vezi zile bune și fără de viclesug pentru ele cu tine și fără de pedeapsă peste ele, tată. O, vino spre bucuria învățaturii cea de la Dumnezeu, vino, tată, că iată cum vin Eu, și cu duhul învierii vin spre tine și te aștept să vii și să fii și să știi apoi și să spui cu multă umilință: „*Hristos a înviat!*“, și spre bucuria Mea și nu a ta să rostești tu cuvântul lui Hristos Cel răstignit, și vei fi tu așa bucuria Mea și nu a ta pe calea ta cu Mine. Amin.

L-am învățat pe om bucuria umilinței, și prin ea bucuria praznicului Învierii Mele dintre cei morți, poporul Meu, iar pe tine, tată, te doresc îngerii ca să lucreze cu tine peste cei fără de pricepere pe pământ pentru iubirea lor de Dumnezeu. Ucenicii Mei erau îndurerați pentru pătimirile Mele și nu doreau să se bucure nici pentru învierea Mea apoi. Ei au rămas îndurerați și așa au mers peste pământ, vestind peste tot patimile Mele cele spre înviere pentru tot omul care se botează cu putere de suflet spre învierea lui, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

O, adevărații Mei mărturisitori și închinători nu sunt cei ce se bucură, ci sunt cei umiliți și mult lucrători peste cei ce pot să se facă fii ai lui Dumnezeu prin propovăduirea celor credincioși Mie și prin duhul mărturiei lor peste mulți, și așa sunt cei ce se bucură întru Mine, așa, trudind mult, ostenind mult, căci Eu le-am spus lor: «*Pacea Mea o dau vouă, nu precum vă dă lumea vă dau Eu*», și mare este acest cuvânt pentru cei ce Mă iubesc mărturisindu-Mă multora pentru bucuria Mea! O, numai duhul duioșiei, numai el poate să-l facă pe om mărturisitor al Meu, și iarăși voi grăi cu duh de înviere și voi da multora din Duhul Meu, din duioșia Mea cea pentru om. Eu sunt Cel ce am înviat după trei zile de la așezarea Mea pe cruce, bătut în cuie de cei ce nu M-au primit de la Tatăl trimis la ei, căci dacă nu L-au cunoscut pe Tatăl, ei nici pe Mine nu M-au cunoscut. Cei ce slujeau ca preoți ai Lui, M-au dat la moarte pe cruce, căci le-a fost teamă de Mine ca nu cumva să-și piardă slava lor și statul lor mare peste oameni, dar Eu n-aveam ce să le iau, căci împărăția Mea nu este de jos, și s-au temut zadarnic, căci Eu eram de la Tatăl, nu de la ei pe pământ, și sunt în Tatăl, așa precum am și fost. Amin.

Hristos a înviat, poporul Meu! Să cânti îndurerat salutul învierii Mele, fiule, căci cei ce cântă cu bucurie „*Hristos a înviat!*“, aceia sunt cei ce-Mi înfig în carne cuiele păcatelor lor mereu, mereu, și așa cântă ei Celui ce a murit pentru om ca să-l oprească pe el de la păcat. Tu însă cântă cu umilință învierii Mele și nădăjduiește în iubirea Mea, fiule! Cei ce s-au despărțit de tine, aceia sunt cei ce s-au despărțit de Mine și nu știi ei ce au făcut, și stau ei departe de voi și așteaptă să vadă ce se va mai petrece cu Mine și cu tine, dar cei ce se despart de Mine și de tine nu mai văd ca Dumnezeu, ci văd ca ei, văd așa cum au voit ei să vadă, iar Eu rămân cu voi și văd așa cum vede Dumnezeu și Mă sprijin cu cei ce văd, și pot tot ceea ce am de putut, pot prin

crediința lor și prin statornicia lor sub crucea Mea cea de azi, crucea venirii Mele a doua oară de la Tatăl la om pentru mântuirea multora. Amin.

Hristos a înviat! Întărire sfântă vă dau vouă în zi de praznic al învierii Mele, fiilor. O, nu fiți îndurerați în dureri! Ele aduc înviere, tată. Ele vă țin în Mine, și pe Mine în voi, fiilor. Amin.

O, Hristos a înviat! le spun și celor ce nu vă iubesc pe voi, și le dorim iubire lor, căci așa sunt cei ce iubesc ca Dumnezeu, și așa lucrează ei peste cei fără de iubire din cer în ei. Pacea Mea o dau și lor, dacă mai pot să Mă cunoască ei în acest cuvânt. Amin, amin, amin.

22 martie/4 aprilie 2010